

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0031 van 31 maart 2015
in de zaak 1415/0140/SA/2/0121

In zake: mevrouw **Elisabeth Josée Hilda VAN GUCHT**, wonende te 2840 Rumst, Eekhovenweg 20

vertegenwoordigd door:
de heer Luc LAMINE en de heer Alphons MARIËN

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan CLAES
kantoor houdende te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:* de opdrachthoudende vereniging **WATER-LINK**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Joris De Pauw en Jens Debièvre
kantoor houdende te 1000 Brussel, Havenlaan 86c/b113
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 november 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Antwerpen van 18 september 2014, waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een drinkwaterzuiveringsinstallatie.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2570 Duffel, Mechelsesteenweg 111 en 2840 Rumst en met als kadastrale omschrijving DUFFEL: afdeling 1, sectie A, nummer 383T; RUMST: afdeling 1, sectie A, nummers 383T, 412V, 413G en 423B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 maart 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij in persoon, de heer Luc LAMINE en de heer Alphons MARIËN die verschijnen voor de verzoekende partij, advocaat Leen VANBRABANT die loco advocaat Johan CLAES verschijnt voor de verwerende partij en advocaten Joris DE PAUW, Bert VAN WEERDT en mevrouw Tine BRACKE die verschijnen voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De opdrachthoudende vereniging WATER-LINK verzoekt met een aangetekende brief van 28 januari 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 12 februari 2015 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 3 april 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een drinkwaterzuiveringsinstallatie”*.

In de verklarende nota, gevoegd bij de stedenbouwkundige aanvraag, wordt het project als volgt omschreven:

“ ...

1 Voorwerp van de aanvraag

Het voorwerp van de aanvraag is de bouw van een nieuwe productielijn voor het zuiveren van drinkwater, gelegen te Mechelsesteenweg 111, 2840 RUMST, ten kadaster gekend: Rumst, 1^{ste} afdeling Sectie A nr 383t.

Het bouwwerk bestaat uit een toevoerkanaal dat het ruwwaterbekken verbindt met de nieuwe zuivering, de zuivering zelf, en de verbinding met de bestaande reinwaterhouders.

2 Ruimtelijke context van de geplande werken

2.1 Feitelijk uitzicht en de toestand van de plaats waar de werken worden gepland

De zone waar het nieuwe bouwwerk zal opgetrokken worden, betreft de site 'productiecentrum Walem' te Rumst, waar zich momenteel buiten dienst gestelde Langzame Zandfilters bevinden. Deze langzame filters bestaan uit betonnen, open reservoirs, van ongeveer 3 meter diep.

Het voorwerp van deze aanvraag wordt in feite gebouwd, ter vervanging van deze buiten dienst gestelde filters, alsook van de naastgelegen, nog in gebruik zijnde filters. Het terrein is vlak aangezien het momenteel volledig wordt ingenomen door de huidige, aanwezige drinkwaterinstallaties.

De zone waar de werken worden gepland, zijn aangeduid op een bijgevoegde luchtfoto. Het betreft de aangeduide nummers 2, 3 en deels 4. Nummer 2 duidt het toevoerkanaal aan, dat het aanwezige spaarbekken moet verbinden met de nieuwe lijn. Nummers 3 en 4 duiden de inplanting aan van de nieuwe lijn, met een deel van de reststoffenbehandeling, dewelke geïntegreerd is in het gebouw van de drinkwaterzuivering.

...”

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan 'Antwerpen', gelegen in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 juni 2014 tot en met 20 juli 2014, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen, brengt op 10 juni 2014 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed brengt op 11 juni 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Waterwegen en Zeekanaal NV, afdeling Zeeschelde brengt op 27 juni 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen brengt op 30 juni 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer van Boom brengt op 7 juli 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van Rumst brengt op 28 juli 2014 een gunstig advies uit.

De verwerende partij beslist op 18 september 2014 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag beoogt de bouw van een nieuwe productielijn voor het zuiveren van drinkwater met inbegrip van een aanvoerkanaal voor ruwwater. Het gevraagde met een hoogte van 15m50 wordt gerealiseerd op de site 'productiecentrum Walera' te Rumst Momenteel bevinden zich er buiten dienst gestelde langzame zandfilters. Huidige aanvraag kadert in de vervanging van deze filters alsook van de naastgelegen nog in gebruik zijnde filters. Het gevraagde bestaat uit een toevoerkanaal dat het ruwwaterbekken verbindt met de nieuwe zuivering, de zuivering zelf en de verbinding met de bestaande reinwaterhouders. De nieuwbouw bestaat uit industriële materialen. De delen van het gebouw die toegankelijk zijn worden uitgevoerd in geïsoleerde gevelpanelen in metaal.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan Het mogelijk schadelijk effect werd onderzocht door de bevoegde waterbeheerder. Zowel het Provinciebestuur — Dienst Waterbeleid als Waterwegen en Zeekanaal heeft een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht. Deze voorwaarden worden gehecht aan de stedenbouwkundige vergunning.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De gevraagde constructie is omgeven door drinkwaterinstallaties. De impact op de onmiddellijke omgeving blijft zeer beperkt. Een invulling van dit perceel met een drinkwatervoorziening is logisch en verantwoord gelet op de bestemming van het perceel en de bebouwing in de omgeving.

De aanvraag is zowel qua schaal, inplanting, functie en uitwerking inpasbaar met de omliggende bebouwing en de vooropgestelde bestemming.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag kan vergund worden.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

Alphonsius MARIËN en Tom Liliane G DE CONINCK hebben elk met een aangetekende brief van 6 november 2014 bij de Raad ook een beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van deze bestreden beslissing. Deze zaken zijn bij de Raad gekend onder de rolnummers 1415/0141/SA/2/0122 en 1415/0142/SA/2/0123.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

Deze excepties moeten slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

Ter staving van haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden, verwijst de verzoekende partij naar het feit dat zij gedurende geruime tijd zal geconfronteerd worden met een bouwwerf, die de nodige geurhinder, geluidshinder en visuele verontreiniging met zich mee brengt.

Zij verwijst daarvoor naar het feit dat zij geconfronteerd zal worden met de vermindering van het landschap aan de oever van de Nete, daar er visueel een “miskleun” zal worden opgericht in het prachtige Netedal. Hierbij legt zij voornamelijk de nadruk op de visuele hinder die zij meent te moeten ondergaan. De verzoekende partij stelt dat de op te richten constructie aanzienlijke visuele hinder op het natuurgebied Roosendaal, het mooie uitzicht op de Netedijken en de voorbij varende schepen zal te weeg brengen.

Voor haar overige nadelen verwijst zij naar de uiteenzetting van haar belang.

Verder stelt de verzoekende partij dat, indien de vergunning wordt uitgevoerd, de waarde van haar huis aanzienlijk lager zal liggen omwille van de aantasting van het landschap, de geluidshinder van de compressoren in het spaarbekken en de toename van verkeer.

Tot slot stelt de verzoekende partij dat, indien de schorsing niet bevolen wordt, zij voor een voldongen feit zal komen te staan indien de werken zijn uitgevoerd. Zelfs al zou de vergunning vernietigd worden, dan nog kan een verplichting tot afbraak niet afgedwongen worden.

Zij stelt ook dat haar nadeel moeilijk te herstellen is, vooreerst omdat de vernietigingsprocedure bij de Raad een ruime tijd duurt en het daarnaast voor particulieren steeds zeer moeilijk is om na een gebeurlijke vernietiging enig dienstig herstel te bekomen.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij niet afdoende aantoont dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt.

Zij stelt vooreerst dat, in de mate lawaai-, geur- en verkeershinder wordt aangevoerd in het kader van de uit te voeren werken, deze nadelen beperkt zijn in de tijd en derhalve niet ernstig. Daarenboven brengt de verzoekende partij geen concrete gegevens bij waaruit de ernst van de tijdelijke ongemakken kan afgeleid worden.

Voorts stelt de verwerende partij dat de devaluatie van de waarde van de woning van de verzoekende partij een financieel nadeel betreft, hetgeen in principe herstelbaar is.

Tot slot stelt de verwerende partij dat het nadeel dat wordt geput uit “de vermindering van het landschap aan de oever van de Nete” niet pertinent is, daar het voorwerp van de aanvraag niet raakt aan het landschap van de oevers.

3.

De tussenkomende partij voert een gelijkaardig verweer en voegt hieraan nog toe dat de zogenaamde aantasting van de woonkwaliteit en de zagezegde aantasting van het uitzicht zeer vaag, algemeen en onvoldoende persoonlijk is omschreven, en derhalve de gevorderde schorsing niet kan verantwoorden.

Ter weerlegging van het beweerde zicht op de Netedijken stelt de tussenkomende partij dat de vergunde constructies dit zicht niet kunnen verstoren aangezien de dijken van de Nete minstens een hoogte hebben van 9m. Enkel het centrale gedeelte van de zuiveringseenheid (nieuw gebouw) zal een hoogte bereiken van 10m en heeft geen breedte van 108m zoals vooropgesteld door de verzoekende partij, maar slechts een breedte van 19m. Dit centrale gedeelte wordt dan weer van het zicht afgeschermd door een bestaand magazijn met een hoogte van 7m.

De tussenkomende partij wijst er ook op dat de woning van de verzoekende partij van de site afgeschermd is door een groenscherm zodat het zicht op de bouwplaats onbestaand is. Zij betwist ook dat de verzoekende partij enig onbelemmerd zicht zou hebben op de Nete.

Volgens de tussenkomende partij is de stelling dat de waarde van de huis van de verzoekende partij zou kelderen tengevolge van de bestreden beslissing een loze bewering die niet aannemelijk wordt gemaakt, noch wordt onderbouwd door enig stuk. Daarenboven is een financieel nadeel in principe herstelbaar.

De tussenkomende partij merkt ook op dat niet wordt aangetoond dat de aanleg van een waterzuiveringsinstallatie onomkeerbaar en onherstelbaar zou zijn.

Tot slot stipt de tussenkomende partij aan dat een eventuele schorsing van de vergunningsbeslissing zeer schadelijk zou zijn voor haar belangen en bovendien het openbaar belang zou aantasten. De vergunningsbeslissing voorziet immers in een miljoenenproject om ook in de toekomst te kunnen voorzien in de productie van drinkwater. De vervanging van één van de twee bestaande productielijnen voor de zuivering van drinkwater is noodzakelijk om de drinkwaterbevoorrading van tienduizenden particulieren en bedrijven te blijven verzekeren. Het gehele project betekent voor de tussenkomende partij ook een enorme investering.

De tussenkomende partij vraagt dan ook om bij de beoordeling van het schorsingsverzoek rekening te houden met haar bijzondere belangen en in het bijzonder met het algemeen belang. Zij meent dat, mocht er bij de beoordeling van een schorsingsverzoek, geen rekening kunnen gehouden worden met diverse belangen, er een strijdigheid voorligt met de artikelen 10 en 11

van de Grondwet. Zij verwijst naar de procedure bij de Raad van State en meer bepaald artikel 17, §2, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, terwijl deze belangenafweging in de voorliggende procedure niet mogelijk is. In zoverre de Raad een schorsing zou bevelen, verzoekt zij een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden,
- b. en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidende verzoekschrift. Met later bijgebrachte stukken kan, gelet op artikel 4.8.25 VCRO, géén rekening worden gehouden. Verklaringen ter zitting die geen steun vinden in de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, kunnen evenmin dienstig ingeroepen worden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het vereiste belang bij de procedure verschaft.

2.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij woont ter hoogte van het nieuw in te planten gebouw waarin de waterzuivering zal plaatsvinden, op een afstand van ongeveer 200m. Deze afstand werd op de openbare terechtzitting van 17 maart 2015 door de verzoekende partij bevestigd.

De verzoekende partij haalt volgende elementen aan als moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

- geurhinder, luchtpollutie en geluidshinder, voornamelijk door de pompen ter hoogte van het waterbekken en toename van verkeershinder op de dienstweg
- hinder van de bouwwerf
- grote visuele verontreiniging op het natuurgebied Roosendaal en verminking van het landschap aan de oever van de Nete
- waardevermindering van haar woning
- het voldongen feit waarvoor de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zal worden geplaatst indien er niet geschorst wordt. Bij een te volgen vernietiging zal de druk te groot zijn zodat de motivering zal aangepast worden aan het voldongen feit.

3.

3.1

De verzoekende partij voert in eerste instantie aan dat door de uitvoering van de vergunde werken haar zicht op de Nete zal verdwijnen en dat het op te richten productiegebouw een aanzienlijke visuele hinder zal veroorzaken.

De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij bij haar verzoekschrift geen enkele foto voegt die haar beweerde visuele nadeel aantoont. Hierdoor is het voor de Raad onmogelijk na te gaan welk uitzicht de verzoekende partij op dit moment heeft op het betrokken perceel en welke impact de bouw van de waterzuiveringsinstallatie heeft op dit uitzicht. Uit de plannen die bijgevoegd worden in het administratief dossier blijkt dat de woning van de verzoekende partij op ongeveer 200m gelegen is van de site, en deze afstand wordt door de verzoekende partij ook bevestigd. De waterzuiveringsinstallatie zelf zal in totaal 108m breed zijn, de hoogte varieert van 2m tot 10m, waarbij het hoogste punt van 10m zich slechts uitstrekt over 19m. Gelet op de afstand waarop de werken plaatsvinden, dient de vrees van de verzoekende partij dat zij zal beroofd worden van haar unieke uitzicht op de Netedijk, voorbijvarende schepen en het natuurgebied Roosendaal dan ook sterk gerelativeerd te worden en kan bijgevolg niet in aanmerking genomen worden als nadeel dat een voor de schorsing vereiste ernst vertoont.

Dit alles blijkt tevens uit de foto gevoegd in de uiteenzetting van de tussenkomende partij. Op de openbare terechtzitting van 17 maart 2015 werd door de verzoekende partij geargumenteed dat de woning van de verzoekende partij op deze foto wél nog zichtbaar is, en zij toonde dit aan door vergrotingen van deze foto te tonen, doch uit dit alles blijkt enkel maar dat de afstand tussen haar woning en de bouwplaats zeer groot is en dat haar woning bovendien deels afgeschermd wordt een groenscherm. Het globale uitzicht op de bouwplaats dient dan ook sterk gerelativeerd te worden.

3.2

De verzoekende partij klaagt ook aan dat zij hinder zal ondervinden van de bouwwerf. Tijdelijke hinder ingevolge werfactiviteiten en tijdens de uitvoering van de bestreden vergunning kunnen echter niet aangenomen worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, aangezien deze inherent zijn aan de uitvoering van de werken en in die zin geen blijvend karakter hebben.

3.3

Voorts voert de verzoekende partij aan dat zij geurhinder, geluidshinder en luchtpollutie zal ondervinden van de uit te voeren werken en uit haar toelichting blijkt dat zij voornamelijk klaagt over de dieselmotoren die ter hoogte van het waterbekken nu reeds vermeerderd zijn en veel meer zullen draaien dan vroeger en die ook schadelijke uitlaatgassen zullen produceren.

Uit het administratief dossier en de ingediende plannen blijkt evenwel niet dat aan het waterbekken zelf enige werken voorzien zijn. Er zijn geen indicaties dat wegens de uit te voeren werken ook meerdere pompen aan het waterbekken moeten geplaatst worden. Met deze stelling geconfronteerd op de openbare terechtzitting van 17 maart 2015 werd dit gegeven ook formeel door de tussenkomende partij ontkend.

De verzoekende partij gaat dan ook uit van zuiver hypothetische nadelen, zodat deze niet als ernstig kunnen worden beschouwd.

3.4

De door de verzoekende partij ingeroepen waardevermindering van haar woning kan niet met goed gevolg worden ingeroepen als ernstig nadeel aangezien dit een financieel nadeel betreft dat principieel herstelbaar is. De verzoekende partij toont desbetreffend het tegendeel niet aan.

3.5

Tenslotte voert de verzoekende partij aan dat, bij niet schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, zou zwichten voor 'het voldongen feit'.

De verzoekende partij loopt op de procedure vooruit. Zij kan en mag niet veronderstellen dat een vergunningsverlenend bestuursorgaan, zelfs na een eventuele vernietiging, niet op een behoorlijke wijze een herstelbeslissing zou nemen.

4.

De verzoekende partij moet bovendien aantonen dat de aangevoerde nadelen een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing vergunt volgende werken: *“een toevoerkanaal dat het ruwwaterbekken verbindt met de nieuwe zuivering, de zuivering zelf, en de verbinding met de bestaande reinwaterhouders”*, zoals omschreven in de verklarende nota die deel uitmaakt van de aanvraag.

In zoverre de verzoekende partij de waardevermindering baseert op (1) toename van het verkeer op de dienstweg en (2) geluidshinder van de compressoren, dient bovendien vastgesteld te worden dat deze hinder geen oorzaak vindt in de bestreden beslissing. De verzoekende partij gaat bij de beschrijving van deze hinder en nadelen er immers van uit dat het waterbekken zal worden omgevormd tot een productiebekken, met de nodige gevolgen van dien. Evenwel maakt deze beweerde omvorming geen deel uit van de aanvraag. De verzoekende partij verwijst voor deze hinder en nadelen naar het ontheffingsdossier dat deel uitmaakte van de milieuvergunningsaanvraag voor een drinkwaterproductiecentrum dewelke verleend werd door de provincie Antwerpen op 20 februari 2014. Deze milieuvergunning werd niet aangevochten en is bijgevolg definitief. De verzoekende partij kan de huidige procedure niet onterecht aanwenden om onrechtstreeks de definitief verkregen milieuvergunning in vraag te stellen. Hiertoe bestonden immers andere rechtsprocedures die evenwel niet gebruikt zijn door de verzoekende partij.

5

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 31 maart 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS